

la veu de Benicarló

de Benicarló

Civisme circulatori però incivisme social

LA NOTA NEGRA
DE L'INFORME POLICIAL:

La violència de gènere.
El considerable augment
de l'abandonament
d'animals de companyia.

Civisme circulatori però incivisme social

text REDACCIÓ

Quasi el doble d'intervencions per violència de gènere, un augment significatiu d'abandonament d'animals i un descens considerable dels accidents de trànsit dins del nucli urbà. Són, a grans trets, les dades que llança el balanç de les actuacions de la Policia Local de Benicarló en el 2011. Agustín Parra, Cap del cos, va desvetllar que "les dades no es corresponen amb la situació actual pel que fa a la Seguretat Ciutadana" ja que com va reconèixer l'edil de Governació, Marcos Marzal, el passat va ser "un any tranquil i per això estem molt satisfets". I és que la disminució dels delictes que s'han produït en la població es deuen, va puntualitzar, a l'augment dels recursos dels agents, gràcies a les constants inversions que es realitzen per a millorar les seues prestacions.

DESCENEN ELS ACCIDENTS DE TRÀNSIT

Així, la instal·lació el passat any de cinc càmeres de seguretat ha permès, va dir, que baixi el nombre d'accidents de trànsit dins del nucli urbà. "La senyalització, el repintat dels passos o les campanyes de control de trànsit" són, segons el cap de la policia, altres dels factors de l'èxit en

aquest apartat. El passat any es van produir un total de 166 accidents de trànsit a Benicarló, una xifra que ja va suposar un descens respecte al 2010 que va ser de 196. Però és que respecte al 2006, els accidents de trànsit han descendit en un 55%. Tot i això, encara es mantenen com punts negres de la ciutat el Passeig Marítim, l'Avinguda del Papa Luna, el Carrer de Sant Francesc i l'Avinguda de Jacinto Benavente.

La presència de càmeres de vigilància de trànsit es va veure augmentada en dues unitats a finals de l'any passat: una es va situar en la façana del convent de Sant Francesc i altra que vigila la porta de l'ajuntament. "Ara hi ha pendents d'instal·lació altres tres més, que han estat incloses dins el pressupost" i de les quals s'està estudiant la seua ubicació. Parra va recordar la importància d'aquests instruments, ja que permeten la visualització en directe dels delictes i fer els atestats amb una aportació de proves contundent. El regidor de Governació va reconèixer que "per a la Policia ha estat un arma molt important", malgrat que el cap del cos va assegurar que "encara no hem pogut traure-li tot el partit, perquè requereixen l'entrenament complet de dues persones i que estiguen sempre pendents d'elles", un luxe que en aquests moments no es pot permetre la plantilla.

ve de la pàgina anterior

LA NOTA NEGRA DE L'INFORME POLICIAL

El considerable augment de l'abandonament d'animals de companyia en la via pública, directament relacionats amb la crisi econòmica, és un dels punts negres del balanç policial. En concret, el passat any es van produir "més del doble que en 2010, un total de 276" entre els quals destaquen els gossos. Després de donar l'avis, els agents traslladen el requeriment a l'empresa que el consistori té contractada per a aquests casos. Són ells els encarregats d'arreglar-lo de la via pública i comprovar si duen el preceptiu xip. "Aconseguirem retornar 83 animals als seus amos, però la majoria no duen el xip i s'han de sacrificar" després de passar el temps

que marca la llei en les dependències de l'empresa. No obstant això, 20 d'aquests animals abandonats es va aconseguir que foren adoptats, evitant la seua mort.

En el cas de la violència de gènere, Parra va confirmar que "no tots els casos es produeixen per part d'homes" i que són els més desagradables de solucionar. Així, dels 37 detinguts per la Policia Local durant el passat any, 14 ho van ser per casos de violència de gènere. "S'ha doblat el nombre de diligències per aquest tema i el nombre de detinguts, tal vegada perquè cada vegada més els agredits són conscients que han de denunciar", va assegurar.

Respecte a les denúncies es van registrar el passat any, set van ser per botelló, 30 per pertorbació de l'ordre públic, cinc de duanes i 21 pel consum de drogues en la via pública.

Les denúncies de trànsit, però, han baixat i s'han situat en dos mil. Parra detallava que "42 es van instruir per circular sense assegurança i 115 per no haver passat l'ITV". El Cap de Policia explicava que la baixada en el nombre de multats es deu a que "les multes ara les gestiona la Diputació Provincial i arriben prompte als infractors i perquè les mateixes, en cas d'impagament, es tramiten per la via executiva, pel que més d'un veï de Benicarló s'ha vist sorprès". Altres dades positives segons la memòria 2011 és la baixa en els delictes com robatoris a persones que han passat de 53 a 33, en vivendes en el camp o cases particulars. Pel que fa als robatoris de bicicletes, han disminuït de les 99 que es van produir en el 2010 a les 41 el passat any, tot això, segons Parra, gràcies a la campanya iniciada el passat any d'identificar les bicicletes i evitar la seua posterior venda il·legal.

VOLUNTARIS DEL MENJADOR SOCIAL AMB DIPLOMA

text NATÀLIA SANZ

Els voluntaris del Menjador Social han rebut el diploma de Manipulador d'Aliments del curs que realitzaren per poder prestar els seus serveis.

La regidora de Benestar Social, Sarah Vallés va recordar als presents que "vosaltres sou les mans i l'ànima del projecte de Menjador Social, al costat dels tècnics de la casa que ha fet possible que el projecte tinga forma i s'haja executat de forma immillorable i amb molta qualitat. Aquest menjador naix de la necessitat de poder contribuir, en el dia a dia, de persones de la nostra ciutat que estan passant per una situació complicada". Vallés recordava que a les instal·lacions de l'Escola de la Mar Irta, s'estàn servint una

mitjana de 72 menús diaris. Les despeses del menjador s'estàn finançant amb la venda de calendaris i la recaptació en les vidrioles solidàries repartides en els comerços.

"El supermercat Consum ens aporta el menjar que està a punt de caducar, hi ha aportacions puntuals de l'empresa Fernando Ibáñez, Fruites i Verdures Sergio, Panaderia Sergio i anime a qualsevol empresa de la ciutat a unir-se al projecte, tot el que es puga arregar serà bo per al Menjador Social", va dir Vallés. Els voluntaris es repartixen al llarg de la setmana per prestar els seus serveis en el menjador. Així, el dilluns és la Associació de la Dona i Club Tercera Edat, dimarts Càrites, dimecres Cream i Església Evangelista, dijous Creu Roja i Amay i els divendres el Grup de treball de les Dones Progressistes.

Ecoparcs

text NATÀLIA SANZ

24 poblacions de les 28 que havien de construir un ecoparc fix en el Consorci de Residus de la zona I ja ho tenen finalitzat. Orpesa, Benicarló, Vinarós i Peníscola estan pendents de diferents assumptes per a iniciar la seua construcció. És a dir, estan incomplint els terminis del Consorci de Residus del àrea I. Joan Piqué, gerent del consorci, es va encarregar de recordar que aquestes instal·lacions mòbils donaran servei a les "poblacions de l'interior i serviran de reforç a les costaneres". Referent a l'engegada dels eco-parcs ja construïts va confirmar que "els treballadors seleccionats estan passant les últimes proves mèdiques", prèvies a la seua contractació definitiva. D'altra banda, va detallar que les obres de l'abocador mancomunat "estan verificant-se la finalització de les obres i es lliurarà la documentació a conselleria. Jo calcule que al llarg de la pròxima setmana podria engegar-se".

24 poblacions de les 28 que havien de construir un ecoparc fix en el Consorci de Residus de la zona I ja ho tenen finalitzat.

LES RODALIES SÓN RENDIBLES

text i foto NATÀLIA SANZ

El Bloc ha presentat un estudi en el qual demostra que la línia de rodalia entre Castelló i Vinaròs "és rendible econòmicament malgrat la crisi econòmica". Ricardo Mascarell, portaveu de la formació a Benicarló va exigir que "de manera immediata s'inicien els treballs per a implantar una línia de rodalia, perquè no podem estar més temps sense ella". El nacionalista va recordar que d'ella depèn el progrés de la comarca i va criticar que el govern central haja estat incapaç de finalitzar l'estudi malgrat els anys que duen els ciutadans del nord de la província reclamant-lo. Mascarell va explicar que han basat la seua projecció en les dades oficials de RENFE corresponents al 2007, però fent el càlcul econòmic sobre la base dels 16 trens diaris que preveuen es posen en funcionament per a satisfer la demanda existent. Així, en aqueixa data RENFE va invertir 4,7 milions d'euros en el manteniment de la línia fèrria, mentre que segons l'estudi del Bloc, amb l'increment de la venda de bitllets "s'ingressarien 4,9 milions d'euros" que suposarien un benefici econòmic per a l'empresa. "A més cal tenir en compte que existeix una subvenció del govern central per a la línia", va recordar Mascarell. És per això que els nacionalistes presentaran una moció al pròxim ple municipal amb els resultats de l'estudi, sol·licitant que la línia de rodalia s'engegue "com més prompte millor".

D'altra banda, l'edil Joan Manel Ferrer va presentar altra moció que es registrarà per al seu debat en el ple. Aquesta fa referència al decret del 10 de gener pel qual s'apliquen

retallades en diferents àrees econòmiques. Referent a això, el 5 de març de 2012, els sindicats de la Mesa General de Negociació de la Generalitat Valenciana es reuniren amb la representació de la Generalitat. Estaven presents representants de la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques, d'Educació i de Sanitat. L'Administració ratificava la seua oferta de document de mesures en matèria de personal per al període 2012-2015, i sol·licitava la valoració dels sindicats pel que fa a aquesta qüestió. Per la seua banda, els sindicats plantejaren de forma unitària les següents propostes:

- Necessitat d'establir un calendari de negociació, amb la data límit del 14 de març per a la celebració d'una Mesa General de Negociació.

- Les matèries a negociar s'han de tractar totes en el grup de treball que s'ha constituït avui, no en taules sectorials.

- L'objecte principal de negociació és, per a les organitzacions sindicals, com afrontar la substitució dels 258 milions que suposen l'afectació al Capítol I (despeses de personal) que fa el Decret Llei 1/2012, per altres partides d'ingressos i despeses, de manera que es puga arribar al mateix estalvi sense afectar a les retribucions del personal públic i, al mateix temps, mantenir l'ocupació pública.

Els sindicats es van reafirmar en la seua aposta per l'Estat de Benestar i per la qualitat de tots els serveis públics. Per això, reclamaren poder negociar qualsevol mesura que puga afectar la qualitat d'aquests.

SERRANO PERJUDICA ALS BENICARLANDOS SEGONS ELS SOCIALISTES

text i foto NATÀLIA SANZ

El Partit Socialista de Benicarló va acusar el regidor d'Hisenda, José María Serrano, de perjudicar a la societat benicarlanda. Les incriminacions fan referència a les seues declaracions sobre la insolidaritat dels pobles veïns per no contribuir econòmicament al Conservatori de Música. Per a la portaveu socialista, Xaro Miralles, "és inadmissible que un responsable públic mire tan sols la rendibilitat econòmica d'un centre educatiu i no el seu valor social". A més, Miralles li va recordar a Serrano que els estudiants de la comarca que acudeixen al Conservatori de Benicarló no ho fan gratis ja que paguen les seues matrícules i les assignatures que cursen, a més d'altres despeses que es deriven de la seua assistència a les classes. Miralles va considerar que tots aqueixos valors han de tenir-se en compte com una aportació positiva a la ciutat. Malgrat això, va insistir que "ha de ser la Generalitat qui assumisca la despesa del Conservatori ja que així es van comprometre quan es va crear aquest recurs educatiu".

Però aquestes alegries no van servir perquè Miralles disminuïra les crítiques sobre la gestió de l'edil d'Hisenda. "Serrano o ens està enganyant o no està capacitat per a ser el regidor d'Hisenda del nostre Ajuntament", va assegurar. La socialista va recordar que l'actual equip de govern del Partit Popular "ha pujat en pocs mesos dues vegades l'Impost de Béns Immobles", una afirmació que el popular ha negat en les seues últimes compareixences públiques. "Serrano deu anar amb compte amb la manipulació de les quantitats, doncs pot dur a l'engany als ciutadans, ja que la pujada real d'aquest impost es xifra en un 17,87 per cent", va sostenir la portaveu socialista. Així, Miralles va acusar a Serrano de "barrejar

conceptes" en la seua justificació dels pressupostos municipals d'enguany, recentment aprovats. Segons Miralles, "les inversions se sustenten en operacions de crèdit que augmentaran el deute del consistori". A més, Miralles, recorda que la Generalitat deu al consistori 909.000 euros, només en drets reconeguts del 2011 ". Però d'anys anteriors no se sap res perquè el regidor d'Hisenda no ens ha donat les dades. Això és diners de tresoreria que pot implicar problemes de liquiditat al consistori benicarlando", va concloure.

"ELS TÈCNICS NO PROHIBEIXEN, FAN RECOMANACIONS"

text i foto NATÀLIA SANZ

La regidora de Comerç de Benicarló, Maria Ortiz, ha puntualitzat que els informes tècnics sobre el trasllat del mercadillo de venda ambulants "fan recomanacions, però no prohibeix que es porte a la plaça de la Constitució" com és la seua intenció.

Contesta així a les acusacions del PSPV, que va traure a la llum la passada setmana els informes emesos pels departaments d'Urbanisme i Policia, redactats a requeriment de la regidora. "En cap dels informes posa que el trasllat no és viable. El treball dels tècnics és fer recomanacions i suggeriments, i nosaltres a través de l'ordenança intentarem resoldre el que ens indiquen", va assegurar Ortiz. Així, es va mostrar disposada a "interrompre el trànsit el menys possible", una de les puntualitzacions que

apareix en l'informe policial. D'altra banda, va recordar que la instal·lació del mercat en la plaça de la Constitució "no serà tancada, no anem a posar una carpeta", pel que el pas de vianants és possible encara que estiguen instal·lades les parades. Finalment l'edil de Comerç va recordar que el mercadet no s'instal·larà sobre la zona verda de la plaça. Referent a això cal recordar que l'informe d'Urbanisme, que duu data del 17 de novembre s'advertix

que la plaça "és un espai lliure o zona verda, el que vol dir que la instal·lació d'una activitat setmanal que impedisca l'ús com espai públic, resultaria contradictori amb el perseguit pel planejament i la normativa vigent". Ortiz va concloure denunciant que els socialistes realitzen afirmacions que "generen confusió i no són bones per als benicarlandos. Açò no és una guerra, és només una proposta".

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Alguna cosa em diu que aquesta setmana la cosa serà monogràfica perquè he llegit moltes coses amb molt de suc sense passar de la pàgina quatre. Però tot plegat té més mèrit si penso que el tema de la setmana estava dedicat monogràficament a les nostres coentes i florides falles. Ara algú es preguntarà –o no- què faig jo escrivint d'aquesta celebració tan forastera i que tan poc té a veure amb el caràcter i idiosincràsia tradicional dels habitants del nostre poble. Però jo, parafrasejant el gran Pepe Da Rosa dic que "el arte me empuja a la cosa", i que em sento tan amarat d'esperit faller, que no puc resistir la temptació.

El tema de la setmana, molt ben tractant té tres vessants independents que tenen com a element comú aquest esdeveniment anual que ha dinamitat per tots els costats el tradicional caràcter benicarlando de l'estalvi, la laboriositat i el caduf ben ple. La primera part se'ns conta la història d'un xicot del poble que va tindre la gosadia de deixar-se la feina per a dedicar-se en cos i ànima a fer falles com a mitjà de vida. Això té un mèrit immens. Ja està bé que després de deixar-nos els diners any rere any fora del poble algú haja pensat que aquest podria ser un bon mitjà de vida. Ens ha costat però sembla que al final la cosa pot anar endavant. L'ideal seria que totes les falles es pogueren fer al nostre poble, amb la qual cosa es crearien llocs de treball amb uns diners que, d'una manera o d'una altra, estan sortint de les butaques de tots. Així que per aquest

"Al nostre poble s'està pagant tot amb puntualitat, sense demores i complint escrupolosament amb els compromisos de pagament adquirits entre l'artista i les comissions falleres."

motiu, jo em trec el barret davant Lluç per la seua gosadia i imaginació.

La segona part ens parla de l'impacte de la crisi a aquest món. Segons que he llegit, mentre que al nostre poble s'està pagant tot amb puntualitat, sense demores i complint escrupolosament amb els compromisos de pagament adquirits entre l'artista i les comissions falleres, a altres ciutats més al sud i més falleres que la nostra els costa amollar els caragols. Algú li ha buscat una explicació? Jo sí. Al final, malgrat tota aquesta parafernàlia de vestits, flors i "para ofrendar" al fons encara ens queda una reminiscència d'un caràcter que portem als nostres gens i que ens situa una mica més al nord del que ens pensem. Potser portem damunt un xic de caràcter català, pagador i formal que no tenen els que viuen més al sud. Malgrat tot, nosaltres hem de complir perquè som

gent de paraula i no podem quedar malament. Perquè una cosa és la festa i una altre és la formalitat. Ací, al nostre poble, totes dues són compatibles, però sembla que més al sud aquests dos conceptes no els acaben de delimitar. Bé, això és el que penso després d'haver llegit la pàgina tres i pel que veig no només ens diferencia del altres pobles això dels casals oberts a tothom, sinó també unes altres coses més prosaiques. Però ja se sap que una flor no fa maig, i nosaltres continuem copiant i important coses que es fan a uns altres pobles perquè hem de ser més fallers que ningú, i si allà es tires pets després de la replegà, nosaltres ens tirarem pets i bufes. En fi.

Per fi, la tercera part si que és de traca i mocador.

Lo president dels falleros s'esplaià i es llança a tomba oberta amb tot un seguit de declaracions (es podran anomenar "institucionals?") que, com una mascalta van augmentant el seu ritme i cadència fins a arribar al "ací queda dit i signat" que no sé si ho ha dit el senyor president o si ha estat el redactor, en un èxtasi faller, portat per les paraules del pastor. Jo més bé m'inclino per la segona opció: el redactor, embadalit per les paraules del guru faller, no ha pogut resistir la temptació i ha caigut en una mena de síndrome d'Estocolm en la seua variant fallera i que ha estat batejat pels experts com "síndrome del jo també m'exalto, xé collons".

Ara, que la frase per a emmarcar és "no tindrem banderoles suficients per a tanta falla premiable". L'apuntarem a l'àlbum juntament amb "te gusta el aeropuerto del abuelito?" o "Rafa, no me jodas". He dit.

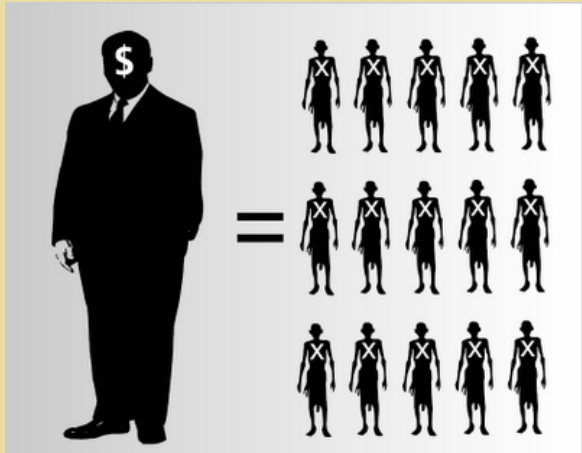
Dubtes i preguntes

Fronteres

text JOAN HERAS

Mentre remena ben a poc a poc el cafè amb llet i repassa els titulars del diari, la Maria no acaba d'entendre com és possible tot plegat. Des de fa dies que combina la seva intensa i de moment vana recerca de feina amb una lectura atenta de diaris i articles per Internet amb la finalitat d'intentar entendre les veritables raons de la situació que, entre altres coses, l'ha abocada a l'atur. Els primers dies de la nova etapa els va haver de dedicar a metabolitzar la ràbia i el desconcert: per què a mi m'ha tocat ara viure això? Per què no em van avisar fa uns mesos i potser hagués tingut l'oportunitat de trobar alguna altra feina? Però de seguida va entendre que aquest camí de les lamentacions i les queixes no porta enlloc i que calia dirigir les energies a buscar feina i a sobreviure amb dignitat perquè el moment és francament fotut. I de seguida també va sorgir la necessitat d'intentar entendre una mica el perquè de tot plegat.

De fet, d'això ja en fa un parell de mesos —maleït any nou, vida nova- i constata que de respostes clares no en troba gaires i que, en realitat, va confegint un bon catàleg de dubtes, de preguntes i de sorpresa davant de la impunitat de segons qui. Per què tenen tant de poder les agències d' qualificació que, sense saber ben bé com, actuen com a autèntiques divinitats i marquen el destí de pobles i estats? Com és possible que les nostres democràcies siguin tan i tan dèbils que en certs països manin uns senyors que ningú ha votat? Per què no se'ns permet escoltar i entendre la veu del poble grec que rebutja frontalment les duríssimes mesures que els imposen i que els enfonseran en una situació social molt més crítica que l'actual? Per quina raó la veu d'un honorable Mikis Teodorakis ens ha d'arribar per fóruns comunicatius alternatius i no se'ns permet escoltar la seva denúncia frontal dels negocis entre les empreses armamentístiques alemanyes i franceses i la classe dirigent grega? Qui són els autèntics responsables d'haver animat frenèticament a demanar hipoteques impossibles que tenien data de caducitat real a curt termini? Per què els treballadors i la petita empresa pateixen un setge salarial i fiscal cada vegada més brutal i hi ha qui continua evadint impostos sense cap contemplació? Com caram es pot recuperar l'economia, el consum, si cada dia hi ha més persones a l'atur i les retallades socials es fan dramàticament visibles?

La Maria sap que, en el fons, hi ha una resposta senzilla, que de tan senzilla sembla increïble. El neoliberalisme, que com a visió del món ha anat arrelant amb força des de la dècada dels anys setanta, es concreta en la idea que per mantenir —i si cal augmentar— el nivell de vida d'una part molt petita de la població —dels qui controlen les grans finances i l'alta política— tot és perfectament legítim. Si aquest objectiu tan egoista i mesquí comporta que hi hagi molta i molta gent que ho té fotut, mala sort. Són les regles del joc del més fort. I aquest desig de viure instal·lats en la riquesa més arrogant s'entrellaça amb els qui tenen un desig de poder que també ho justifica tot. No cal posar exemples, oi? Evidentment hi ha altres elements que els economistes intenten explicar a posteriori —perquè a priori ningú sap quasi res—, però en el fons ens trobem amb la lògica pròpia del capitalisme portada a uns extrems esperpèntics però terriblement reals i unes classes dirigents que utilitzen l'estat com a plataforma personal i de partit per consolidar privilegis i alimentar deliris de grandesa.

La Maria beu el darrer glop del cafè amb llet i mira per la finestra. Sap que no ha de defallir. Sap que és important seguir buscant feina i buscant les respostes a les preguntes. Però també sap que ha d'intentar, en la mesura de les seves possibilitats, fer coses. Ella està convençuda que no és gens fàcil trobar feina i canviar les coses. Però també sap que no vol posar les coses fàcils als qui són els autèntics responsables de la situació. Ara ja comença a pensar què pot fer, a més a més de participar en les manifestacions que es van convocant. I ara comença a entendre què vol dir això d'estar indignada.

Obrint Pas, Coratge i la primavera valenciana (1)

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Ja fa mesos que tinc pendent un article dedicat a *Coratge*, el darrer disc d'Obrint Pas, que va aparèixer fa gairebé un any. No sóc crític musical, ni n'entenc prou com per a sentir-me còmode en aquest àmbit, i sempre m'apareixen nous temes o lectures sobre els quals m'és més fàcil escriure. Però ha arribat el moment. I ha arribat gràcies als fets i les mobilitzacions recents que han rebut el nom de "primavera valenciana". No entraré a descriure ni a valorar ara el que ha passat aquestes darreres setmanes a València. El que em sembla clar és que Obrint Pas són la banda sonora inevitable d'aquesta primavera valenciana.

Coratge, per a mi, és dels millors discos d'Obrint Pas. I això ja és dir molt, perquè n'han fet de molt complets,

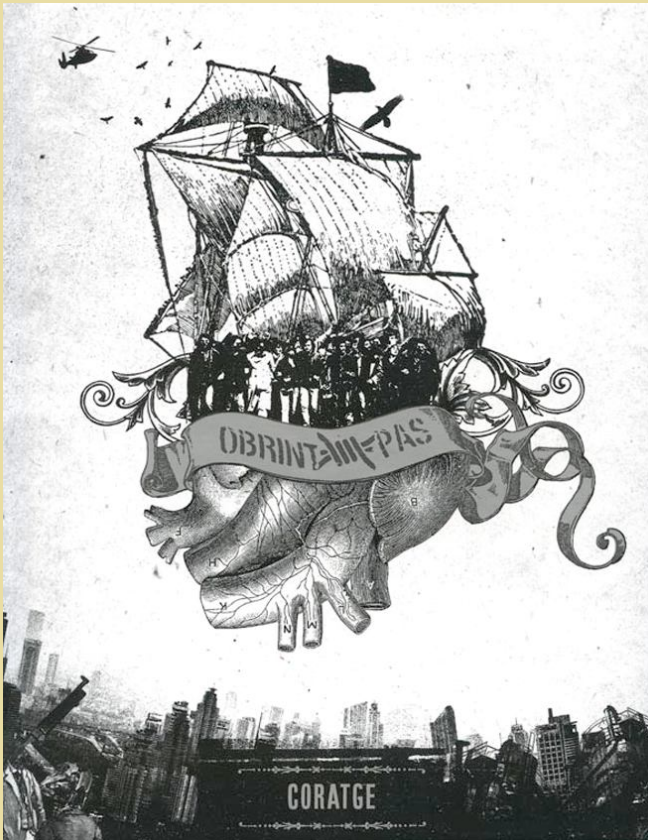
com ara l'anterior, *Benvingut al paradís* (2007). Hi demostren que no han perdut en absolut les essències, tot allò que els fa un grup de referència, fins i tot millorant i perfeccionant els seus reconeixibles registres musicals. Segueixen sent contundents, segueixen combinant ska i altres estils amb dolçaines i ritmes populars, però em fa l'efecte que cada cop són més elaborats, més madurats musicalment. Crec que és un disc que abelleix ballar i saltar en un concert, però que es deixa escoltar també a casa.

Això ja és prou per tenir *Coratge* com un disc de capçalera, de fet al costat de tota la discografia del grup. Però allò que m'ha impulsat a relacionar-lo amb els fets recents del país ha estat el missatge que es desprèn de les cançons. Com sempre, Obrint Pas són reivindicatius, són denúncia ferma i clara d'una realitat que no agrada. Però no practiquen l'autoflagel·lació trista i pessimista,

sinó que entenen aquesta realitat com un repte, una porta a l'acció, la lluita i l'esperança. Sense acritud, sense amargor.

"Seguirem" és el títol d'una de les cançons. "Sempre endavant", criden a "La cultura de la por". Aquesta és l'actitud: un avenç positiu, no un quedar-se plorant pels racons. O proclamen, en el que és per a mi un dels himnes del disc, la peça "Alegria": "perquè avui desafiem la por / que el poble que canta mai no mor, / amunt els punys, amunt les il·lusions, / que si cantem / si cantem mai morirem". Una explosió d'alegria reivindicativa desacomplexada.

Cançó rere cançó, Obrint Pas s'erigeixen en els portaveus autoritzats d'una València subterrània, difícilment reconeixible sota anys de renúncies i majories absolutes genocides. Però una València "orgullosa i digna", que seguia existint. És la València d'Obrint Pas, que molts creïem quasi una creació utòpica, impossible en l'era de Rita i Camps. Fins que aquest mes de febrer ha sortit al carrer, jove, culta i valenta. Existia aquesta altra València, era veritat, i ens podem felicitar que seguís viva.

EDITORIAL

824

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Alguns amb la cara molt dura, altres amb el cap ben alt. Que haja el doble d'intervencions per violència de gènere és una dada que congela el cor. En part, perquè les dades sempre són difícils d'interpretar sense tota la informació. Si l'augment d'aquestes intervencions es deu a la major capacitat d'actuació de la policia, és un fet per a felicitar als agents però que, no obstant això, no deixa de traure a la llum una trista realitat. Pel que fa a l'abandonament d'animals, que ha augmentat significativament, tampoc té perdó, i no cal explicar-ne el motiu, simplement és civisme. La imatge terrible d'uns gossos calcinats que es va publicar fa poc és una d'eixes coses que costa d'assimilar. Però no tot és negatiu. Han baixat els accidents de trànsit en el nucli urbà, no sabem si perquè la gasolina és més cara que el champagne o perquè ens hem tornat un poc més considerats. Sembla que a alguns ciutadans, aquesta situació de balafament dels que tenen la cara més dura que un aeroport els ha fet reflexionar. Si bé la falta de diners espanta a uns al robatori, com el tractor del costat, o el coure de les canonades de les casetes de camp, o els estris de treball, no és menys cert que aquesta falta de recursos monetaris també desperta en altres persones el noble impuls de la solidaritat. En un moment en el que la crisi dels

"volàtils" mercats ofega als de sempre, és a dir, al poble, el civisme és més necessari que mai. Pobres però honrats, hauria de ser un lema per a tots.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: Per als del diari ARA, que han tingut el valor d'arribar fins el nostre poble tot i ser conscients de la dificultat que suposarà vendre alguna cosa en valencià a casa nostra. Nosaltres ho sabem. Especialment la carxofa per als col·laboradors benicarlendos d'aquesta agosarada publicació: Àlex Gozalbo, Inés Cornelles i Sara B. Fresquet.

Panissola: Un clàssic. Pot tindre Benicarló unes "instal·lacions" com l'aparcament de la Fundació Compte Fibla? tant diners valdria arreglar tots aquells drets. Igual amb els diners de qualsevol festa o sarao tindríem una cosa arreglada per a tota la vida. La panissola, al regidor responsable (irresponsable, perdó).

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·L

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS
JM. S.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura: _____ a dia ____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA _____
 ADREÇA _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____
 CODI DE COMPTE _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Exposició

"Camí cap a la igualtat, dones històriques",
de l'Associació de Dones de Xirivella i Comissions Obreres (fins a l'1 d'abril).

Mucbe.

Organitza:
 Regidoria de Cultura i
 Ampa IES Joan Coromines.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, ÀRIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Ninot de trànsit

Ja sabem que a l'avinguda Catalunya, a l'alçada del col·legi ja fa un temps que ens van posar un senyal consistent en careto de ninot que, si vas a menys de 30 km/h encén un somriure pagadíssim en verd i, si vas a més velocitat, fa mala cara i es posa en roig. El que passa és que no sabem que si amb açò de la crisi no li deuen haver canviat les piles, o l'han desendollat, o si va amb el sol, està desconnectat, però ja porta un temps que s'encén quan i com li ve de gust. Però ara últimament deu ser que qui el va programar devia estar empenyat i ja pots circular a la velocitat que vulgues que el careto sempre està en roig. Deu ser la mala llet que hi ha a l'ambient... que s'apega. Allí que un tafaner circulava pel sudsit carrer a 30 i prou i veu el careto en roig, a 25 i igual, ja quasi a la seua alçada a 19, que ho va vore perquè el seu vehicle té un comptakilòmetres d'eixos digitals amb números ben grossos i l'animalet eixe amb el *rostro* impenetrable. Senyors, ja està bé que ens facen circular amb cura però no cal tant! Si volen enclavar un senyal que consciencie el personal, almenys miren que estiga amb perfecte estat i no empenye més els conductors perquè al final no li farà cas ningú. Com al pastoret mentider aquell del conte.

L'home del senyal

Un altre tafaner que també ho va vore tenia una altra versió del que li deu estar passant a l'homenet/ninot en qüestió. Potser és que no li ha semblat bé que el col·legi que té al davant haja llevat el cartell per mitjà del qual plorava perquè deien que tots els valencians, i la conselleria

text LA COLLA DE TAFANERS

en el seu nom, li deviem diners. Els xiquets de l'escola pública es van manifestar amb més solidaritat i coherència. Ells, en canvi, tancadets a les aules, que segurament ja tenen els diners a la butxaca. Quant de seny té l'homenet del senyal!

Hi falta el maletí?

L'equip de reporters gràfics de *La Veu* és com una exèrcit capaç de retratar les trobades més discretes. Fixeu-vos si no en la instantània que mostra dos col·laboradors de la casa amb l'antic director del setmanari en color de la vida social benicarlanda. Deuen pactar una OPA hostil? Una fusió? Veieu com el personatge central mostra una actitud clarament defensiva amb braços i cames plegats, tancant-se l'abric, per mirar d'evitar una agressió que com sempre ve de la dreta. El de l'esquerra, de posat més relaxat, sembla més segur només

perquè queda a recer darrere del seu company. No podem dir res més ara. Estem esperant la transcripció de la conversa que hem encarregat al laboratori de fonètica de *La Veu* i tindreu notícies més endavant.

Representació

Es tradició com sabeu contrafer imatges de polítics a les falles. Pocs deuen ser els que no han passat per l'adreçador de l'artista faller una vegada o altra. És segurament l'única mostra d'humor (?????????) que són capaços de consentir els nostres manaires de tercera categoria. Perquè que els caricaturitzen els actors no els fa massa gràcia i de seguida que poden els censuren i els veten a la televisió que paguem tots, a les ciutats que governen o als teatres que subvencionen. Ja coneixeu el cas de Xavi Castillo, probablement el valencià més popular a youtube ara mateix. Bé, doncs, a falles ja ha dit el pezident Fbla que *todos tenemos derecho a disfrutar y los ciudadanos tienen otros momentos para manifestar sus opiniones*. Ara no els agrada que els xiulen i els ahuquen a les mascletaes, però no es van queixar quan l'escriadassada, no fa tans anys, va ser per a M.T Fernández de la Vega, així a primera vista, tan valenciana com ells... Bé, la cosa és que amb el *pezident* del carrer Major de

ve de la pàgina anterior

Castelló ho han tingut fàcil: mireu el vampir que li han tret. A força de retallades ens han de deixar ben sens.

Diners sense representació

Els de l'oposició es queixen amargament que el govern municipal no els dóna ni aigua. Pel que sembla, segons diu la mateixa oposició, Marcelino i el seus no convoquen les comissions informatives reglamentàries de cada àrea de l'Ajuntament. Pel que hem pogut esbrinar, d'alguna àrea, ni se sap quan fa que va ser l'última que van celebrar. Per no dir els Plens, que són poquets i ràaaaapids (van per rècord, que està en set minuts diuen). El que no entenem massa els tafaners és si no es fan totes les comissions que marca al llei, així com els Plens, els regidors, per què ens fan falta? I, d'igual manera, (agarreu-vos!) ¿si aquestes comissions i plens que no es fan, i que són l'argument per cobrar uns bons calerons, tant els uns com els altres (ací cal matisar que només els que tenen dedicació parcial o exclusiva, o siga tots els del PP i un de cada de l'oposició), i no ens fan falta els regidors atès que no es fan comissions i no es pot controlar el que fan els regidors que governen, per quina raó cobren eixos calerons aquesta gent? Al final el que deduïm és que els que cobren segur són els que manen i la resta a consideració dels que manen. Aleshores, ens preguntem encara, ¿si els que manen no fan la faena i els de l'oposició no la poden fer perquè els primers no els la deixen fer, per a què serveix un polític? Amb un bon gestor pagat per la ciutadania, que ara amb açò de la reforma laboral el podríem despatxar en un tres i no res si no fera la faena, ¿no ens sortiria tot més a compte?

Patrimoni local

L'altre dia van caure a les mans d'un tafaner algunes postals de distintes catedrals d'Europa que havia replegat dels seus viatges. A la catedral de Notre Dame de Paris hi penjava un gran cartell anunciant:

"Visitez le Quartier Latin: la vie joyeuse de Paris." La foto era d'una senyoreta amb poca roba. A la de Lleó, a la Pulcra Leonina, n'hi havia un altre on es podia llegir: "El carnaval de León, el mejor de nuestra autonomia." Tot adornat amb un rastre de *morcillas leonesas* (llegiu botifarres). Tan bona o més que la de Burgos. A Sant Marcos de Venècia hi podíem veure una màscara amb la frase: "Il Carnevale di Venezia, il carnevale vero e proprio." A la plaça de l'Obradoiro, a la preciosa façana barroca sota els peus de Sant Jaume i hi havia penjat un polp i el següent consell: "Peregrinos, comer polbo a feira. XXXVI festas gastronómicas." A Benicarló sembla que ja hem trobat la manera de promocionar la (?????????????????) cultura local. I hem decidit fer-ho sobre el mateix

suport: la frontera barroca de Sant Bartomeu. Per això hi penja un lluminós propi d'un club de carretera que té l'objectiu d'anunciar les falles. S'ha de tenir mal gust i poc respecte al patrimoni.

Embolicatora

No en surt d'una que n'entra en una altra. Estem parlant de la regidora de comerç, sí, tot és somriure i vinga fregar-se les mans quan parla, que pareix que estiga pensant com te la podrà fotre... Perdó. Al que anàvem: quina n'ha muntat amb l'obsessió de traslladar el mercat ambulat del dimecres a la plaça de la Constitució. Ja sabem que aquesta plaça serveix per a tot, que hem de traure profit al grapat de milers d'euros que ens va costar. Però el més divertit d'aquesta història és que ella fonamentava

Fotogalerías

Las mejores fotos del día

Más fotos destacadas del día

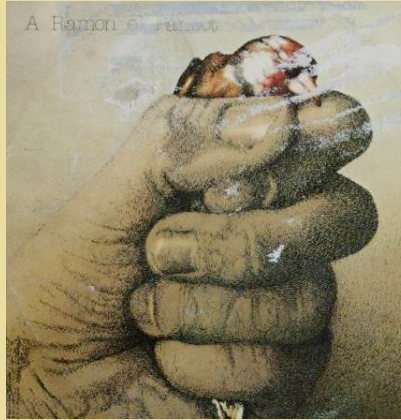

ve de la pàgina anterior

l'aposta personal amb l'aval d'uns suposats informes. I quina sorpresa quan els informes van sortir a la premsa la setmana passada, que *dónde dije digo digo Diego*. Cap dels informes avalava absolutament res del que ella havia dit!. No poder utilitzar el pàrking subterrani de la zona blava, no haver-hi zona de càrrega i descàrrega, deteriorar el paviment i el mobiliari urbà, sobrecarregar encara més el trànsit d'aquella zona que té les escoles a banda i banda... en fi, com diu el propi informe d'urbanisme, anar en contra del planejament urbanístic pel qual va ser concebuda. Només podem parafrasejar el regidor socialista quan li pregunta: què vol, acabar de col·lapsar més el poble? Té més raó que un sant. Això sí, segons hem pogut saber els

tafaners... ja ha tornat a demanar més informes. I quan els tinga tots a la mà... contestarà! Quina temor!

Coixe publicitari
Dimarts passat es passejava un tafaner pel poble i va sentir uns sorolls familiars que de seguida va poder identificar. Un coixe amb uns altaveus feia publicitat d'un partit de futbol i al mateix temps d'algun bar d'aquests que s'ha obert fa poc. Tot en un castellà poc correcte. Fins ací res d'anormal. El que cridava l'atenció era que la música de transició entre un anunci i un altre no era com seria

previsible un pas doble o l'eu si no sé què, no, la música que sonava era... El tio Canya! Quines coses més estranyes!

EL CARNAVAL DE VALÈNCIA

Res a veure amb el "carnaval de Venècia", on les alegres desfílades, l'art de la indumentària exhibida i l'argumentari festiu, esdevenen emblemàtics, cada any. A València, en canvi, el d'enguany ha estat un carnaval dramàtic i del pèssim gust: un contingent de brètols s'han vestit de *guripes* i, suplantant a la policia governativa –professional, civilitzada, democràtica i respectuosa amb la població- l'han emprès contra els estudiants, -que protestaven pacíficament pels "retalls" de l'administració del PP, que han deixat escoles i instituts sense llum ni

calefacció-, amb una tal violència i agressivitat, que els "grisos" del temps de Franco eren uns angelets, al costat d'uns tals engrúmens.

La gravetat de la situació i l'escalada de protestes esteses per tota Espanya han obligat a Rajoy, des de Londres, a llançar un missatge conciliador, que ha desactivat la violència dels uniformats, però no el malestar general ni la indignació de la ciutadania, que va per a llarg.

Mala edició, la d'enguany, del "carnaval de València".

Marc Antoni Adell

CULPABLE?

És com m'he sentit –i no per dictamen d'un jurat "popular"- en participar en la mani dels estudiants, del dimecres 29 a València, i reflexionar en quin món –escolar, medioambiental, polític, cultural, laboral, econòmic, planetari...- estem deixant en "herència" als nostres joves.

Què hem fet malament -perquè alguna cosa no hem fet bé- els adults –pares, mestres, ciutadans...-? Poc compromesos amb els nostres deures cívics? Poc

exemplars en la nostra pràctica professional? Poc coherents amb la nostra ideologia política? Poc coratjosos a l'hora de demanar responsabilitats? Poc radicals a l'hora de fer front a un pensament únic que ens tenalla? Poc solidaris amb les víctimes d'un capitalisme salvatge i depredador? Poc fermes en posar-nos al costat de les persones i pobles massacrats?

Alguna cosa no hem fet bé, perquè els (mals)resultats són a la vista.

Marc Antoni Adell

laveubenicarlo@terra.es

Un any més i coincidint amb la proximitat i imminència de les festes josepines -les festes més grans de totes les festes que es fan i es desfan- han arribat fins la Comissió d'experts alguns dubtes que angonen persones del nostre benvolgut món faller. Sentint-ho molt, no podem atendre amb la intensitat i rapidesa totes les consultes i ens haurem de detindre en aquelles en què hem vist que el nivell de patiment i angúnia era molt i molt elevat. Ens centrarem, per tant, en una de les qüestions que més preocupen moltes dones falleres: falleres majors i menors, madrines diverses, mares de falleres majors i menors, cunyades de madrines i un llarguíssim etcètera. Com cal actuar en el moment que a les senyores i senyoretes més properes (familiars en primer i segon grau de consanguineïtat i no, veïnes, amigues, conegudes i saludades) ens toque ensenyar-los abans que a ningú, en rigorosa primícia sempre, els vestits i els corresponents complements que la nostra filla o nosaltres mateixes lluïrem en els diferents actes que ja tenim a tocar. És més, com ens hem de comportar si som una de nosaltres les invitades? Grans dubtes, sens dubte, que tractarem d'aclarir ara i ací.

L'ENTORN. En primer lloc, cal disposar d'una habitació de la casa per fer dedicar-la en exclusiva a aparador. Si algú no té suficients estances, bé farà de desmuntar els llits que calga i si algú ha de dormir amb la iaia que ronca i es desperta cada deu minuts, no passa res, que només són uns dies i bé s'ho val la festa. Al quarto només hi ha d'haver el següent: diversos maniquins (un per vestit), una tauleta de les anomenades camilla amb uns bons faldons, diverses cadires a conjunt amb els faldons de la tauleta camilla, un taula per a ornaments diversos (arracades, agulles, peinetes...) i les parets guarnides amb motius fallers (fotos de la interessada d'altres anys, un quadre de Sorolla o un del Pallerer); hi ha també la possibilitat que hi haja algun ninotet indultat que algun membre de la comissió haurà deixat ben gustosament. No cal dir que ha de ser la millor de les habitacions de la casa, la més lluminosa i necessàriament s'ha de repintar abans que vinga cap visita.

LA DISPOSICIÓ. Si els vestits a ensenyar són -òbviament- nous, resultaria imperdonable ensenyar-los

sense l'etiqueta del preu; si ja s'ha arrencat és obligat deixar com qui no vol la cosa la factura ben a les vistes. Si el vestit és vell i de segona mà, cal dir que té un valor sentimental grandíssim perquè va ser, per exemple, el que va dur algú en la primera ofrenà en què va desfilar o que ja l'havia portat la mare de la criatura. Amb els ornaments cal obrar de la mateixa manera; els joiers tenen el mal costum de posar unes etiquetes del preu gairebé invisibles i està sempre bé acompanyar arracades, peinetes o agulles amb el corresponent certificat en què consten els quirats de l'or.

LA CORTESIA. Cal disposar d'una agenda per tal que no coincidisquen les visites al mateix dia i a la mateixa hora. La dona fallera és organitzada per naturalesa. Màxim quatre visites diàries de no més de dues hores. Les invitacions convé fer-les per escrit, en paper bo i il·lustrades amb motius fallers o una fotografia fet ad hoc per a l'ocasió de la nostra fallera o madrina.

LES AMFITRIONES. Han d'anar ben mudades. No podem rebre una visita fallera amb xandall o espartanyes d'anar per casa, ni despentinades, no. Caldrà lluir el modelet adequat i, naturalment, no repetir. Per als cabells sempre va molt bé la permanent, que dura molts dies. L'inici sempre ha de ser igual: "Oi, xiques, quina alegria de vore-vos! Mira, és que mos fa goig, a vatos que vos tenim confiança, ensenyar-vos los tratges. No ho ham dit a dingú, domés a les casa, ja vos ho penseu!" Una vegada aconseguida la *captatio benevolentiae* de les visitants, caldrà oferir-los cadira i taula; és aquesta una norma de cortesia imprescindible en el món faller. La cosa seguirà: "Xiques, voleu berenar?" I sense donar-los opció de resposta, se'ls trau una bona safata de bunyols valencians, unes tasses de café o malta El Miguelete i una miqueta de vi dolcet per tal d'aconseguir l'ambient festiu desitjat.

Continuarem la propera setmana. Ja sabem resultarà una mica tard i que algunes de les dones falleres que se'ns han adreçat se'ns enfadaran, però l'espai és el que és i no hi podem fer més. De tota manera, ja saben que la voluntat d'aquesta comissió és la perdurabilitat i tot allò que queda escrit podrà ja serà per a sempre més.

Acabem per avui amb un emotiu visca les falles, visca València, visca, visca, viscaaaaaaa!

COLOSSALS EN L'AIGUA

text i foto CNB

La Piscina Municipal de Benicarló va tornar a ser escenari d'unes intenses jornades de natació a nivell provincial amb molt bons resultats per al Benicarló.

Durant el passat cap de setmana 25 i 26 de Febrer es van disputar en les instal·lacions de la piscina municipal de Benicarló dues intenses jornades de natació amb molt bons resultats en les diferents sèries nadades.

III Control Màster

Durant la jornada del dissabte 25 de Febrer es va disputar el 3r Control Màster on es van donar cita nombrosos equips màsters de la Comunitat Valenciana. En l'equip masculí van destacar els nedadors Marc Fresquet amb la primera posició en els 50 m lliures i un crono de 25.33 i 2n lloc en els 100 m estils; Miguel Piñana va ser 2n en els 200 m papallona i 3r en els 400 m estils; Javier Roca 3r 100 m esquena; José Antonio Adell 3r en els 100 m estils; David Marquès 4t 50 m papallona i 5é 100 m estils; Javier Traver 2n en els 200 m lliures i 5é en els 50 papallona i José Luis Moliner 4t 100 m esquena. En l'equip femení destacarem la 1a posició de Sara Marquès en els 400 m lliures i un crono de 5:10.40 i la 2a posició en els 200 m estils; Carla Cornelles 1a 100 m esquena i un crono de 1:15.47 i 4a en els 200 m estils; Silvia Roca 2a en els 100 m braça; Blanca Jovaní 3a en 100 braça; Montse Astor 2a en els 100 esquena i 5a en els 200 m estils; Maria Coll 3a 100 esquena i 4a 100 m lliures i Mª Carmen Sorlí 4a en els 100 m esquena.

Per a aquesta ocasió l'equip Màster va estar compost per: Miguel Piñana, David Marquès, Marc Fresquet, Javier Roca, José Luis Moliner, José Antonio Adell, Javier Vicente, Agustín Parra, Vicent Prats, Alexandre López, Santi Castillo, Damián Vidal, Miguel Febrer, Javier Traver, Sara Marquès, Carla Cornelles, Blanca Jovaní, Montse Astor, Maria Coll, Mª Carmen Sorlí, Alicia Gilabert i Silvia Roca.

IV Jornada Lliga de Promeses Provincial

I en la jornada del diumenge 26 de Febrer es va disputar la IV Jornada de la Lliga de Promeses Provincial de les categories Benjamins i alevins. Un excel·lent equip de natació benicarló que va aconseguir la 1a posició per equip de relleus masculí 4 x 50 m braça amb un temps de 3:24.83 i la segona posició per l'equip femení, repetint la segona posició també en els 4 x 100 braça tant l'equip masculí com el femení en una espectacular exhibició.

A nivell individual destacarem en l'equip femení a Julia Barrachina que va ser primera en els 100 m papallona amb un crono de 1:34.07; Laura Jimenez que va ser 1a en els 100 m papallona amb un

crono de 1:44.08; Gemma Rillo 2a 200 m braça; Maria García 2a en 100 m papallona; Gemma Labernia 3a en 100 m papallona; Nerea Martín 3a en els 100 m papallona i Marina Segura 5a en els 100 m papallona. En l'equip masculí destacarem l'actuació d'Oscar García 1r en els 50 m papallona amb un crono de 45.98; David Curto 3r en els 200 m braça i 4t en els 100 papallona; Marc Vea 3r en els 100 m papallona i 4t en 200 m braça; Yago Mateu 4t 100 papallona; Raül Carbó 5é 100 m papallona; José Martín 4t 50 m papallona i David García 5é en 50 m papallona.

L'equip Benjamin i Alevín va estar compost per: Gemma Rillo, Julia Barrachina, Ester Segura, Maria García, Gemma Labernia, Blanca Pérez, Clàudia Cid, Laura Jimenez, Nerea Martín, Marina Segura, Lara Rodríguez, Balma Fabregat, David Curto, Marc Vea, Víctor Monserrat, Nacho Falcó, Alberto García, Salva Sorlí, Pedro Tomás, Raül Vicente, Yago Mateu, Raül Carbó, Oscar García, Joan Martín, David García, Aitor Gil, Oriol Lluch, Ibai Ferrer, David Tena, Andreu Gilabert i Joan Gilabert.

Presentació del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló

text i foto GREGORIO SEGARRA

El passat 3 de març el Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló va presentar a tots els seus corredors en el marc d'un acte que va servir també per a proclamar a la senyoreta Virginia Pitarch com a dama de l'entitat per a aquesta temporada. Com a prolegomen, i com ja ve sent habitual en aquest acte, els presentadors van obsequiar als assistents amb un "sketch" on es combinava enginyosament l'humor i el ciclisme, que va ser molt celebrat per la concurrència. A continuació van ser presentats els alumnes de l'Escola de Ciclisme, patrocinada per Mármoles Pemar i Deportes Balaguer, que participaran en totes les proves del circuit provincial d'Escoles de Ciclisme:

CATEGORÍA PROMESAS:

Roxana Segarra Doménech -7 anys - de Vinaròs, 3a temporada

Judith Mulet Blasco -8 anys - de Benicarló, 2a temporada

Izan Monroig Gimeno -7 anys - de Benicarló, 1a temporada

CATEGORÍA PRINCIPIANTS:

Marcos Alonso Samper -8 anys - de Benicarló, 3a temporada

Pau Orts Macip -9 anys - de Vinaròs, 5a temporada

Denis Segarra Doménech -10 anys - de Vinaròs, 6a temporada

CATEGORÍA ALEVÍ:

Jonathan García Barón -12 anys - de Càlig, 3a temporada

Isabel Balaguer Arrufat -11 anys - de Benicarló, 7a

temporada

CATEGORÍA INFANTIL:

Sarai Pruñonosa Cabanes -13 anys - de Càlig- 2a temporada

EQUIP TÈCNIC:

DIRECTOR: Aurelio López

DIRECTOR: Joaquín Segarra

MONITORA: María José Mercé

ENTRENADOR: Manuel Sanz

A continuació també van ser presentats els components de l'equip Cadet, que estarà format per:

RICARDO ARRUFAT MARTÍNEZ, 15 anys, de Nules (5a temporada)

CRISTIAN MARTÍNEZ GARCÍA, 14 anys, del Port de Sagunt (2a temporada)

JOAN JIMÉNEZ VILLAMAYOR, 15 anys, de Benicarló (3a temporada)

DANIEL SANTOS DORADO, 15 anys de VILA-REAL (5a temporada)

PEDRO ALBERTO PROVENCIO FERNÁNDEZ, de La vall d'Uixó (5a temporada)

JOSE ANTONIO MORENO LORENTE, 15 anys, de La Vall d'Uixó (7a temporada)

JOSÉ MANUEL RODRÍGUEZ MARTÍNEZ, 15 anys, de Onda (4a temporada, 1a amb el C.C. DEPORTES BALAGUER)

ÁLVARO SAMUEL GASCÓN FERNÁNDEZ, 15 anys, del Port de Sagunt (1ª temporada)

EQUIP TÈCNIC:

DIRECTOR: José Julián Balaguer

CUIDADOR: Manuel Jiménez

L'equip té ja confirmada la participació en diverses proves de pista durant els mesos de Març i Abril, així com en un considerable nombre de proves en carretera, entre les quals destaquen: Volta a la Safor, Volta Manrubia, Vuelta a Aragón i diverses carreres d'un dia. Així mateix té també programada una densa participació en proves per a la seua secció de BTT Secció Muntanya-Eva Marín.

El Club Ciclista Deportes Balaguer organitza també quatre proves esta temporada:

CARRERA ESCOLES DE CICLISME EN PISTA (en Benicarló el 28 s'Abril)

CARRERA ESCOLES DE CICLISME (Santa Magdalena de Polpis l'1 de maig)

CARRERA DE CADETS (Santa Magdalena de Polpis, 24 de Juny)

CARRERA ESCOLES DE CICLISME (en Benicarló el 25 d'agost)

CLUB HANDBOL BENICARLÓ: Nova victòria!

text i foto CHB

L'equip sènior femení ha aconseguit una treballada victòria contra l'equip de la Safor: l'Oliu. CH OLIVA 11 – CH BENICARLÓ 12. Ja portem unes quantes jornades que el bon treball defensiu ens dona opció a la victòria. Aquesta volta la balança es va decantar del nostre costat. En un partit molt igualat les caduferes s'emportaven 2 punts molt valuosos.

Malauradament, al dia següent jugàvem contra el Riola. En aquesta ocasió, en un partit també molt igualat, la sort ens va ser esquiva, perdent al final per la mínima. CH BENICARLÓ 9 – CH RIOLA 10

El sènior masculí perdia de forma immerescuda contra l'etern rival: CH BENICARLÓ 22 – CBM VINAROS 26

El juvenil masculí aconsegua els 2 punts en joc al no presentar-se l'equip rival: l'ALSER BM PUERTO SAGUNTO.

Per un altre costat, el cadet femení i l'infantil femení, encara que sembla mentida, perdien pel mateix resultat i contra el mateix rival: CH ALMENARA 22 – CH BENICARLÓ 8

Per part de la base masculina, una de cal i una d'arena. L'infantil perdia contra el BM ALMASSORA, jugant un dels millors partits de tota la temporada. CH BENICARLÓ 12 – BM ALMASSORA 38.

Afortunadament, el cadet masculí aconsegua una nova victòria que el referma en la part alta de la taula: CH BENICARLÓ 28 – BM ALMASSORA 22

També hi va haure jornada escolar amb els següents resultats:

Benjamins

LA JANA 27 – TRAIQUERA 11

MARQUÉS 4 – RÓDENAS 10

TRAIQUERA 10 – MARQUÉS 7

LA JANA 25 – RÓDENAS 10

Alevins

BENICARLÓ 32 – CATALÀ 12

LA JANA 14 – PEÑÍSCOLA 6

TRAIQUERA 14 – RÓDENAS 20

CANET 25 – MARQUÉS 2

BENICARLÓ 15 – LA JANA 19

CATALÀ 4 – PEÑÍSCOLA 12

CANET 18 – RÓDENAS 17

LA JANA 9 – CANET 14

TRAIQUERA 9 – MARQUÉS 7

Aquest ha sigut un cap de setmana molt intens a nivell de l'handbol. I per al Club ha estat un gran plaer el rebre la notícia de la convocatòria de diversos jugadors i jugadores en les seleccions provincials de les diferents categories. Per part masculina han estat convocats, al cadet masculí: Marcos Dadone i Alex Sigüenza. I pel juvenil: Jonay Pérez i David Raya. Aquesta convocatòria implica que el proper dia 11 de març jugaran en Torrevella representant a la província un triangular contra les seleccions de València i Alacant com a avantsala de la final de la Copa del Rei d'Handbol. Per part de la secció femenina del Club ens plena de joia el poder aportar a les seleccions provincials les següents jugadores: per l'infantil femení, Raquel Castillo i Micaela Spiller, que esperem que es recupere prompte de la seua lesió; per part del cadet femení, l'afortunada ha estat Lara Fernández; i per les juvenils, la primera convocatòria ha cridat a Paola Alberich, Julia Mundo, Maria Rakraki i Judith Sales. Com en el cas dels xics, elles també representaran a la nostra província en un triangular previ a la final de la Copa de la Reina que es celebrarà properament en Altea.

Aquest ha sigut un cap de setmana molt intens a nivell de l'handbol.

CATALÍN

---

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El meu CDB va guanyar per 9 a 0 el Benicàssim B. Nou a zero és molt, ja ho sé, però vist el desenvolupament del partit trobo que la cosa encara es va quedar curta. Hagueren pogut ser perfectament quinze o vint a zero que haguera reflectit el que en realitat va succeir sobre el terreny de joc.

A la primera part, el pobre Catalín -el porter visitant- ja se'n va anar cap al vestidor amb cinc gols a la panera tot i haver fet dos o tres aturades de cert mèrit. Allò va ser un continu i angoixant atac i gol que es diu; no volíem marcar de qualsevol manera, no, intentàvem entrar fins la ratlla de l'àrea menuda amb l'esfèrica controlada i des d'allí, ja sense cap oposició, fer-la entrar amb mansuetud dins la gàbia. Si no haguérem sigut tan primmirats, l'escàndol aparegut en alguns d'aquells absurds llibres de rècord.

Durant el descans vaig pensar en Catalín, abandonat a la seua sort per una defensa inepta, maldestra i poc expeditiva. Què devia passar pel seu cap? Sóc moll i va començar a fer-me llàstima, tanta que fins i tot vaig pensar d'anar-me'n per no vore'l patir. La possibilitat de continuar encaixant més i més gols me'l devia tindre a la vora d'una profunda depressió. O alguna cosa semblant, vaja.

En fi, quan van tornar a sortir tots el jugadors, el nostre entrenador -conscient suposo de la situació anímica de

Catalín- va introduir tres o quatre canvis i va fer debutar més xiquets de la casa com ara Eloi Bas o un tal Ledesma. Però ni així, el nostre màrtir veia com li'n venien per totes bandes i ningú feia res per ell. A sobre, l'àrbitre els va expulsar un jugador i quan faltaven deu minuts se'ls en va lesionar un altre i no els quedava ningú per poder-lo canviar. El que deia, fins a nou. I si dura deu minuts més, mitja dotzena més.

Quan el col·legiat va xiular el final, els companys van anar a consolar Catalín. Plorava a llàgrima viva. Com explicaria a casa -als seus pares, la seua nòvia, la seua dona, els seus fills, els seus companys de pis...- que li n'havien fotut nou? Pobre xic.

Pel camp em vaig trobar alguns jugadors del Canet que el dia anterior havien perdut a casa contra el líder del grup. Me'n vaig tirar a la jugular. Ells que quan va anar el Benicarló a aquell camp que tenen de la señorita Pepis es van esforçar tant com van poder i fins i tot Marcos Cano va gosar marcar-nos, com podien ser tan molls i tous contra un altre equip del seu pobre? Els vaig dir que no tenien vergonya ni la coneixien i que no ho feren més. Em van explicar que prou mal els va saber però que els altres havien jugat millor que ells i que... tot excuses, tot excuses!

Demà dissabte anem al camp de l'Alcora, segon classificat i a només tres punts de l'equip que va davant d'ells. Bé, jo sempre vull que guanye el Benicarló, no cal dir-ho... però si demà perdem -per què he d'enganyar ningú?-, igual dormiré. Potser millor que altres vegades. I no com el pobre Catalín...

Durant el descans vaig pensar en Catalín, abandonat a la seua sort per una defensa inepta, maldestra i poc expeditiva. Què devia passar pel seu cap?

BENICARLÓ
EN
Falles 2012

del 2 al 19 de març de 2012